ডাৱৰ - ঈশ্বৰৰ ভৰিৰ ধূলি

যিহোৱা ক্ৰোধত লেহেমীয়া, আৰু মহাশক্তিশালী, আৰু দুষ্টক একেবাৰেই দোষমুক্ত নকৰে।
ঘূৰ্ণীবতাহ আৰু ধুমুহাত যিহোৱাৰ পথ আছে;
আৰু ডাৱৰবোৰ তেওঁৰ ভৰিৰ ধূলি। নহূম ১:৩

পেন্টাটেউক

মই মোৰ ধনু ডাৱৰত ৰাখিলোঁ, আৰু সেয়া মোৰ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত হোৱা নিয়মৰ চিন হ'ব। মই যেতিয়া পৃথিৱীৰ ওপৰেৰে মেঘ আনিম, তেতিয়া সেই ধনু ডাৱৰত দেখা যাব। আৰু ধনু ডাৱৰত থাকিব; আৰু মই তাক চাম, যাতে ঈশ্বৰ আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো মাংসৰ প্ৰত্যেক জীৱ-জন্তুৰ মাজত হোৱা চিৰকালৰ নিয়মক স্মৰণ কৰিব পাৰো। আদিপুস্তক ৯:১৩-১৪,১৬

আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকক বাটত আগুৱাই নিবলৈ মেঘৰ স্তম্ভ এটাৰে দিনে তেওঁলোকৰ আগত গৈছিল; আৰু ৰাতি জুইৰ স্তম্ভত, তেওঁলোকক পোহৰ দিবলৈ; দিনে ৰাতি যাবলৈ: তেওঁ দিনত মেঘৰ স্তম্ভ আৰু ৰাতি জুইৰ স্তম্ভটো লোকসকলৰ আগৰ পৰা আঁতৰাই নিদিলে। যাত্ৰাপুস্তক ১৩:২১-২২

পাছত ইস্ৰায়েলৰ ছাউনিৰ আগে আগে যোৱা ঈশ্বৰৰ দূতে আঁতৰি গৈ তেওঁলোকৰ পিছে পিছে গ'ল; আৰু ডাৱৰৰ স্তম্ভটো তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁলোকৰ পিছফালে থিয় হ'ল। মিচৰীয়াসকলৰ ছাউনি আৰু ইস্ৰায়েলৰ ছাউনিৰ মাজত আহিল; আৰু সিহঁতৰ বাবে মেঘ আৰু আন্ধাৰ আছিল, কিন্তু ৰাতি এইবোৰক পোহৰ দিছিল; ৰাতিপুৱা যিহোৱাই জুই আৰু ডাৱৰৰ স্তম্ভৰ মাজেৰে মিচৰীয়াসকলৰ সৈন্যবাহিনীলৈ চাই মিচৰীয়াসকলৰ সৈন্যবাহিনীক বিচলিত কৰিলে, যাত্ৰাপুস্তক ১৪:১৯-২০,২৪

তেতিয়া হাৰোণে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ গোটেই মণ্ডলীক কথা কওঁতে, তেওঁলোকে মৰুভূমিৰ ফালে চালে, আৰু চোৱা, যিহোৱাৰ মহিমা মেঘৰ মাজত দেখা গ'ল। যাত্ৰাপুস্তক ১৬:১০

যিহোৱাই মোচিক ক'লে, "চোৱা, মই তোমাৰ ওচৰলৈ ডাঠ ডাৱৰেৰে আহিছোঁ, যাতে মই তোমাৰ লগত কথা পাতিলে লোকসকলে শুনিব পাৰে আৰু তোমাক চিৰকাল বিশ্বাস কৰিব পাৰে।" পাছত মোচিয়ে লোকসকলৰ বাক্য যিহোৱাৰ আগত ক'লে। তৃতীয় দিনা ৰাতিপুৱা বজ্ৰপাত আৰু বজ্ৰপাত আৰু পৰ্বতৰ ওপৰত ডাঠ ডাৱৰ আৰু শিঙাৰ মাত অতি জোৰেৰে বাজি উঠিল; যাৰ বাবে শিবিৰত থকা সকলো লোক কঁপি উঠিল। যাত্ৰাপুস্তক ১৯:৯ ,১৬

মোচিয়ে পৰ্ব্বতলৈ উঠি গ'ল আৰু মেঘে পৰ্ব্বতটো আবৰি ধৰিলে। আৰু যিহোৱাৰ মহিমা চিনয় পৰ্ব্বতত থাকিল আৰু ডাৱৰে তাক ছয় দিন ঢাকি ৰাখিলে আৰু সপ্তম দিনা তেওঁ ডাৱৰৰ মাজৰ পৰা মোচিক মাতিলে। মোচিয়ে মেঘৰ মাজলৈ গৈ তেওঁক পৰ্ব্বতলৈ গ'ল আৰু মোচি চল্লিশ দিন চল্লিশ ৰাতি পৰ্ব্বতত থাকিল। যাত্ৰাপুস্তক ২৪:১৫-১৬,১৮

মোচিয়ে আবাসত প্ৰৱেশ কৰাৰ লগে লগে ডাৱৰীয়া স্তম্ভটো নামি আবাসৰ দুৱাৰত থিয় হ'ল আৰু যিহোৱাই মোচিৰ লগত কথা পাতিলে। সকলো লোকে তম্বুৰ দুৱাৰত ডাৱৰীয়া স্তম্ভটো থিয় হৈ থকা দেখিলে। যাত্ৰাপুস্তক ৩৩:৯-১০

আৰু যিহোৱাই মেঘৰ মাজেৰে নামি আহি তেওঁৰ লগত থিয় হৈ যিহোৱাৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিলে। যাত্ৰাপুস্তক ৩৪:৫

তেতিয়া সাক্ষাৎকাৰৰ তম্বুটো ডাৱৰে আবৰি ধৰিলে আৰু যিহোৱাৰ মহিমাই আবাসত ভৰি পৰিল। তেতিয়া মোচিয়ে সাক্ষাৎকাৰৰ তম্বুত সোমাব নোৱাৰিলে, কাৰণ তাত মেঘ বাস কৰিছিল আৰু যিহোৱাৰ মহিমাই আবাসত ভৰি পৰিছিল। যেতিয়া তম্বুৰ ওপৰেৰে ডাৱৰ ওপৰলৈ উঠিল, তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে সকলো যাত্ৰাত আগবাঢ়ি গ'ল। কিন্তু যদি ডাৱৰটো ওপৰলৈ লোৱা নহ'ল, তেন্তে সেই ডাৱৰ ওপৰলৈ লোৱা দিনলৈকে তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰা নাছিল। কিয়নো যিহোৱাৰ ডাৱৰ দিনে তম্বুৰ ওপৰত আছিল আৰু ৰাতি ইস্ৰায়েলৰ সকলো বংশৰ দৃষ্টিত জুই আছিল। যাত্ৰাপুস্তক ৪০:৩৪ -৩৮

তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, "তোমাৰ ভায়েক হাৰোণক কোৱা, যে তেওঁ জাহাজৰ ওপৰত থকা দয়াৰ আসনৰ আগত আৱৰণৰ ভিতৰৰ পবিত্ৰ স্থানলৈ সকলো সময়তে নাযায়; যাতে তেওঁ মৰি নাযায়; তেওঁ ধূপক যিহোৱাৰ আগত জুইৰ ওপৰত ৰাখিব, যাতে তেওঁ মৰি নাযায়, তাৰ বাবে ধূপৰ ডাৱৰে সাক্ষ্যৰ ওপৰত থকা দয়াৰ আসনখন ঢাকি ৰাখে। লেবীয়া পুস্তক ১৬:২ ,১৩

আৰু যিদিনা তম্বু ওপৰলৈ উঠিল, সেইদিনা ডাৱৰে আবাস অৰ্থাৎ সাক্ষ্যৰ তম্বুটো আবৰি ধৰিলে আৰু সন্ধিয়া ৰাতিপুৱালৈকে তম্বুৰ ওপৰত জুইৰ দৰে আছিল। সদায় তেনেকুৱাই আছিল: দিনত ডাৱৰে তাক ঢাকি ৰাখিছিল আৰু ৰাতি জুইৰ আভাস। আৰু যেতিয়া তম্বুৰ পৰা ডাৱৰ ওপৰলৈ উঠিল, তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে যাত্ৰা কৰিলে আৰু সেই ডাৱৰ থকা ঠাইত ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে নিজৰ তম্বু স্থাপন কৰিলে। যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে যাত্ৰা কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে তম্বুত বাস কৰিলে। যেতিয়া ডাৱৰে আবাসত বহু দিন ৰৈছিল, তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰি যাত্ৰা নকৰিলে। আৰু সেইদৰেই হ'ল, যেতিয়া ডাৱৰটো আবাসৰ ওপৰত কেইদিনমান আছিল; যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে নিজৰ তম্বুত বাস কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে যাত্ৰা কৰিলে। আৰু সেইদৰেই যেতিয়া ডাৱৰটো সন্ধিয়াৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈকে ৰৈছিল আৰু ৰাতিপুৱা ডাৱৰটো ওপৰলৈ উঠিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিছিল। বা দুদিন বা এমাহ বা এবছৰত ডাৱৰ তম্বুৰ ওপৰত থাকি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে নিজৰ নিজৰ তম্বুত থাকি যাত্ৰা নকৰিলে; গণনা পুস্তক ৯:১৫-২২

দ্বিতীয় বছৰৰ দ্বিতীয় মাহৰ বিংশ দিনত সাক্ষ্যৰ আবাসৰ পৰা ডাৱৰ ওপৰলৈ উঠি গ'ল। পাছত ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে চিনয়ৰ মৰুভূমিৰ পৰা যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে; আৰু সেই ডাৱৰে পৰণৰ মৰুভূমিত বিশ্ৰাম ল'লে। দিনত যিহোৱাৰ ডাৱৰ তেওঁলোকৰ ওপৰত আছিল, যেতিয়া তেওঁলোক ছাউনৰ পৰা ওলাই আহিছিল। গণনা পুস্তক ১০:১১-১২,৩৪

তেতিয়া যিহোৱাই ডাৱৰত নামি আহি তেওঁৰ লগত কথা ক'লে আৰু তেওঁৰ ওপৰত থকা আত্মাক লৈ সত্তৰজন প্ৰাচীনসকলক দিলে। গণনা পুস্তক ১১:২৫

তেতিয়া যিহোৱা ডাৱৰৰ স্তম্ভত নামি আহি তম্বুৰ দুৱাৰত থিয় হৈ হাৰোণ আৰু মিৰিয়ামক মাতিলে। তাতে মেঘ আবাসৰ পৰা আঁতৰি গ'ল; আৰু চোৱা, মিৰিয়াম নিয়ৰৰ দৰে বগা কুষ্ঠ ৰোগত আক্ৰান্ত হ'ল; গণনা পুস্তক ১২:৫,১০

আৰু তেওঁলোকে এই দেশৰ বাসিন্দাসকলক এই কথা ক'ব, কিয়নো তেওঁলোকে শুনিছে যে আপুনি যিহোৱা এই লোকসকলৰ মাজত আছে, তোমাক যিহোৱাক মুখামুখিকৈ দেখা গৈছে, আৰু তোমাৰ ডাৱৰ তেওঁলোকৰ ওপৰত থিয় হৈ আছে, আৰু তুমি দিনত মেঘৰ স্তম্ভত আৰু ৰাতি জুইৰ স্তম্ভত তেওঁলোকৰ আগত যোৱা। গণনা পুস্তক ১৪:১৪

যেতিয়া মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে মণ্ডলী গোট খালে, তেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ ফালে চালে, আৰু চোৱা, ডাৱৰে তাক আবৰি ধৰিলে আৰু যিহোৱাৰ মহিমা প্ৰকাশ পালে। গণনা পুস্তক ১৬:৪২

ৰাতি জুইত তম্বু থোৱাৰ ঠাই বিচাৰি তোমালোকৰ আগত বাটত গৈ তোমালোকক কি বাটেৰে যাব লাগে আৰু দিনত ডাৱৰত তোমালোকক দেখুৱাবলৈ। দ্বিতীয় বিবৰণ ১:৩৩

তাতে তোমালোকে ওচৰলৈ আহি পৰ্বতৰ তলত থিয় হ'লা; আৰু আন্ধাৰ, ডাৱৰ আৰু ঘন আন্ধাৰেৰে পৰ্ব্বত আকাশৰ মাজলৈকে জুইত জ্বলি উঠিল। দ্বিতীয় বিবৰণ ৪:১১

যিহোৱাই জুই, ডাৱৰ আৰু ঘন আন্ধাৰৰ মাজৰ পৰা পৰ্ব্বতত থকা আপোনালোকৰ সকলো মণ্ডলীৰ আগত এই কথাবোৰ ডাঙৰ মাতেৰে ক'লে; আৰু সেইবিলাক দুখন শিলৰ ফলকত লিখি মোৰ হাতত তুলি দিলে। দ্বিতীয় বিবৰণ ৫:২২

তেতিয়া যিহোৱা আবাসত মেঘৰ স্তম্ভত আবিৰ্ভাৱ হ'ল আৰু মেঘৰ স্তম্ভটো আবাসৰ দুৱাৰৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল। দ্বিতীয় বিবৰণ ৩১:১৫

ইতিহাস

যিহোৱা, তুমি চয়ীৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত, ইদোমৰ পথাৰলৈ যোৱাৰ সময়ত পৃথিৱী কঁপিছিল আৰু আকাশ তললৈ নামিছিল, ডাৱৰবোৰেও পানী পেলাইছিল। বিচাৰকৰ্ত্তাবিলাক ৫:৪

আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালে অন্ধকাৰৰ মণ্ডপ, আন্ধাৰ পানী আৰু আকাশৰ ডাঠ ডাৱৰ সাজিলে। ২ চমূৱেল ২২:১২

আৰু তেওঁ ৰাতিপুৱাৰ পোহৰৰ দৰে হ'ব, যেতিয়া সূৰ্য্য উদয় হয়, মেঘবিহীন ৰাতিপুৱা; বৰষুণৰ পিছত স্পষ্ট জিলিকনিৰে পৃথিৱীৰ পৰা ওলাই অহা কোমল ঘাঁহৰ দৰে। ২ চমূৱেল ২৩:৪

যেতিয়া পুৰোহিতসকল পবিত্ৰ স্থানৰ পৰা ওলাই আহিল, তেতিয়া ডাৱৰে যিহোৱাৰ গৃহ ভৰি পৰিল, যাতে মেঘৰ কাৰণে পুৰোহিতসকলে পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ থিয় হ'ব নোৱাৰিলে; ১ ৰাজাৱলি ৮:১০-১১

সপ্তম বাৰৰ সময়ত তেওঁ ক'লে, "চোৱা, মানুহৰ হাতৰ দৰে এটা সৰু মেঘ উঠিছে।" তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "আহাবক ওপৰলৈ উঠি কোৱা, বৰষুণে যাতে তোমাক বাধা নিদিয়ে, তাৰ বাবে তোমাৰ ৰথখন সাজু কৰি নামি যোৱা।" তাৰ মাজতে আকাশ ডাৱৰ আৰু বতাহৰ দ্বাৰা ক'লা হৈ পৰিল আৰু বৰষুণ হ'ল। আহাবে ঘোঁৰাত উঠি যিজ্ৰিয়েললৈ গ'ল। ১ ৰাজাৱলি ১৮:৪৪-৪৫

শিঙা বজোৱা আৰু গায়কসকলে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা আৰু ধন্যবাদ জনাই একেটা শব্দ শুনাবলৈ ধৰিলে; আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে শিঙা, জংঘল আৰু বাদ্য বাদ্যেৰে মাত উচ্চ কৰি যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে, "কিয়নো তেওঁ ভাল; কিয়নো তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে; সেই কাৰণে পুৰোহিতসকলে মেঘৰ কাৰণে সেৱা কৰিবলৈ থিয় হ'ব নোৱাৰিলে, কিয়নো যিহোৱাৰ মহিমাই ঈশ্বৰৰ গৃহ ভৰি পৰিছিল। ২ বংশাৱলি ৫:১৩-১৪

তই দিনে সিহঁতক ডাৱৰীয়া স্তম্ভৰে আগুৱাই লৈ গ'লা; আৰু ৰাতি জুইৰ স্তম্ভৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক যাবলগীয়া বাটত পোহৰ দিবলৈ। তথাপিও তুমি তোমাৰ বহুবিধ দয়াৰে মৰুভূমিত তেওঁলোকক পৰিত্যাগ কৰা নাছিলা; আৰু ৰাতি জুইৰ স্তম্ভ, তেওঁলোকক পোহৰ আৰু তেওঁলোকে যাবলগীয়া বাট দেখুৱাবলৈ নহয়। নহিমিয়া ৯:১২,১৯ পদ

কবিতা

আন্ধাৰ আৰু মৃত্যুৰ ছায়াই তাক দাগ কৰক; তাৰ ওপৰত মেঘ এটা বাস কৰক; দিনটোৰ ক'লাতাই ইয়াক ভয় খুৱাওক। ইয়োব ৩:৫

ডাৱৰ যেনেকৈ ভস্মীভূত হৈ অদৃশ্য হৈ যায়, তেনেকৈ কবৰলৈ নামি যোৱা লোক আৰু ওপৰলৈ নাহে। ইয়োব ৭:৯

যদিও তেওঁৰ মহিমা আকাশলৈ উঠি যায়, আৰু তেওঁৰ মূৰ ডাৱৰলৈকে যায়; তথাপিও তেওঁ নিজৰ গোবৰৰ দৰে চিৰকালৰ বাবে বিনষ্ট হ'ব; ইয়োব ২০:৬ -৭

আৰু তুমি কৈছা, ঈশ্বৰে কেনেকৈ জানে? তেওঁ ক'লা ডাৱৰৰ মাজেৰে বিচাৰ কৰিব পাৰিবনে? ডাঠ ডাৱৰ তেওঁৰ বাবে আৱৰণ, যাতে তেওঁ দেখা নাপায়; আৰু তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰিভ্ৰমণত খোজ কাঢ়ে। ইয়োব ২২:১৩-১৪

তেওঁ নিজৰ ডাঠ ডাৱৰত পানী বান্ধি ৰাখে; আৰু তেওঁলোকৰ তলত ডাৱৰ ফাটি যোৱা নাই। তেওঁ নিজৰ সিংহাসনৰ মুখখন ধৰি ৰাখে আৰু তাৰ ওপৰত নিজৰ ডাৱৰ মেলি দিয়ে। ইয়োব ২৬:৮-৯

আতংক মোৰ ওপৰত ঘূৰি আহিছে, বতাহৰ দৰে মোৰ আত্মাক খেদি ফুৰে, আৰু মোৰ মংগল ডাৱৰৰ দৰে গুচি যায়। ইয়োব ৩০:১৫

আকাশলৈ চাওক আৰু চাওক; আৰু তোমাতকৈ ওখ ডাৱৰবোৰ চাওক। ইয়োব ৩৫:৫

যিটো ডাৱৰে মানুহৰ ওপৰত প্ৰচুৰ পৰিমাণে ড্ৰপ আৰু ডিষ্টিল কৰে। লগতে কোনোবাই ডাৱৰৰ বিস্তাৰ বা তেওঁৰ আবাসৰ কোলাহল বুজিব পাৰিবনে? তেওঁ পোহৰক ডাৱৰে ঢাকি ৰাখে; আৰু তাৰ মাজত অহা ডাৱৰৰ দ্বাৰাই জিলিকি নাথাকিবলৈ আজ্ঞা দিয়ে। ইয়োব ৩৬:২৮-২৯,৩২

লগতে পানী দি তেওঁ ডাঠ ডাৱৰটোক ক্লান্ত কৰে, তেওঁ নিজৰ উজ্জ্বল ডাৱৰটোক সিঁচৰতি কৰে, ঈশ্বৰে কেতিয়া সেইবোৰক আঁতৰাই নিজৰ মেঘৰ পোহৰ জ্বলাই দিলে, আপুনি জানেনে? আপুনি জানেনে ডাৱৰৰ ভাৰসাম্যতা, যিজন জ্ঞানত সিদ্ধ, তেওঁৰ আচৰিত কৰ্মবোৰ? আৰু এতিয়া মানুহে ডাৱৰৰ মাজত থকা উজ্জ্বল পোহৰ দেখা নাপায়, কিন্তু বতাহে পাৰ হৈ তেওঁলোকক শুচি কৰে। ইয়োব ৩৭:১১,১৫-২৬,২১

যেতিয়া মই ডাৱৰক তাৰ বস্ত্ৰ আৰু ডাঠ আন্ধাৰক তাৰ বাবে ঢাকি দিলোঁ, তেতিয়া আপুনি ডাৱৰৰ ওচৰলৈ মাত তুলিব পাৰিবনে, যাতে প্ৰচুৰ পানীয়ে তোমাক ঢাকি ৰাখে? কোনে জ্ঞানেৰে মেঘবোৰ গণনা কৰিব পাৰে? বা কোনে স্বৰ্গৰ বটলবোৰ থাকিব পাৰে, ইয়োব ৩৮:৯,৩৪,৩৭

তেওঁ আন্ধাৰক নিজৰ গোপন স্থান কৰিলে; তেওঁৰ চাৰিওফালে তেওঁৰ মণ্ডপটো আছিল ক'লা পানী আৰু আকাশৰ ডাঠ ডাৱৰ। তেওঁৰ সন্মুখত থকা উজ্জ্বলতাত তেওঁৰ ডাঠ ডাৱৰবোৰ পাৰ হৈ গ'ল, শিলাবৃষ্টিৰ শিল আৰু জুইৰ কয়লা। গীতমালা ১৮:১১-১২

হে যিহোৱা, তোমাৰ দয়া আকাশত আছে; আৰু তোমাৰ বিশ্বাসীতা ডাৱৰলৈকে বিয়পি পৰে। গীতমালা ৩৬:৫

কিয়নো তোমাৰ দয়া আকাশলৈ আৰু তোমাৰ সত্য ডাৱৰলৈকে মহান। গীতমালা ৫৭:১০

ঈশ্বৰক শক্তি দিয়ক; গীতমালা ৬৮:৩৪

ডাৱৰে পানী ঢালি দিলে, আকাশে শব্দ পঠালে, তোমাৰ কাঁড়বোৰো বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। গীতমালা ৭৭:১৭

দিনত তেওঁ তেওঁলোকক ডাৱৰেৰে আৰু গোটেই ৰাতি জুইৰ পোহৰেৰে তেওঁলোকক নেতৃত্ব দিছিল। যদিও তেওঁ ওপৰৰ পৰা ডাৱৰবোৰক আজ্ঞা দিছিল আৰু স্বৰ্গৰ দুৱাৰ খুলিছিল, গীতমালা ৭৮:১৪,২৩

তেওঁৰ চাৰিওফালে ডাৱৰ আৰু আন্ধাৰ, ধাৰ্মিকতা আৰু বিচাৰ তেওঁৰ সিংহাসনৰ বাসস্থান। গীতমালা ৯৭:২

তেওঁ ডাৱৰীয়া স্তম্ভত তেওঁলোকৰ লগত কথা ক'লে, তেওঁলোকে তেওঁৰ সাক্ষ্য আৰু তেওঁ দিয়া নিয়ম পালন কৰিলে। গীতমালা ৯৯:৭

যিজনে নিজৰ কোঠাৰ ৰশ্মিবোৰ পানীত ৰাখে, যিয়ে ডাৱৰবোৰক নিজৰ ৰথ কৰি লয়, যিজনে বতাহৰ ডেউকাৰ ওপৰত খোজ কাঢ়ে: গীতমালা ১০৪:৩

তেওঁ আৱৰণৰ বাবে মেঘ মেলিলে; আৰু ৰাতি পোহৰ দিবলৈ জুই। গীতমালা ১০৫:৩৯

কিয়নো তোমাৰ দয়া আকাশৰ ওপৰত মহান; গীতমালা ১০৮:৪

যি আকাশক ডাৱৰে আৱৰি ধৰে, পৃথিৱীৰ বাবে বৰষুণ সাজু কৰে, পৰ্ব্বতত ঘাঁহ গজা। গীতমালা ১৪৭:৮

তেওঁৰ জ্ঞানে গভীৰতা ভাঙি যায় আৰু ডাৱৰে শিশিৰ তললৈ নামি যায়। হিতোপদেশ ৩:২০

যেতিয়া তেওঁ ওপৰত ডাৱৰবোৰ স্থাপন কৰিলে, যেতিয়া তেওঁ গভীৰৰ ফোয়াৰাবোৰক শক্তিশালী কৰিলে: হিতোপদেশ ৮:২৮

ৰজাৰ মুখৰ পোহৰত জীৱন; আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহ পিছৰ বৰষুণৰ ডাৱৰৰ দৰে। হিতোপদেশ ১৬:১৫ পদ

যিজনে মিছা উপহাৰ বুলি গৌৰৱ কৰে, তেওঁ বৰষুণ নোহোৱা মেঘ আৰু বতাহৰ দৰে। হিতোপদেশ ২৫:১৪

যদি ডাৱৰবোৰ বৰষুণেৰে ভৰি থাকে, তেন্তে সেইবোৰে পৃথিৱীত খালী হৈ যায়, আৰু গছজোপা যদি দক্ষিণ দিশে বা উত্তৰ দিশত, সেই ঠাইতে সৰি পৰে। যি বতাহ পালন কৰে, তেওঁ বীজ সিঁচিব নোৱাৰে; আৰু যি জনে ডাৱৰবোৰক লক্ষ্য কৰে, তেওঁ শস্য চপোৱা নহ'ব।" উপদেশক ১১:৩ -৪

যেতিয়া সূৰ্য্য, বা পোহৰ, বা চন্দ্ৰ বা তৰাবোৰ আন্ধাৰ নহয়, আৰু বৰষুণৰ পিছত ডাৱৰবোৰ ঘূৰি নাহে। উপদেশক ১২:২ পদ

নবীসকল

আৰু যিহোৱাই চিয়োন পৰ্ব্বতৰ প্ৰত্যেক বাসস্থান আৰু তাইৰ মণ্ডলীৰ ওপৰত দিনত মেঘ আৰু ধোঁৱা আৰু ৰাতি জ্বলি থকা জুইৰ পোহৰ সৃষ্টি কৰিব; যিচয়া ৪:৫ পদ

আৰু মই তাক ধ্বংস কৰি পেলাম; কিন্তু কাঁইট আৰু কাঁইট ওপৰলৈ উঠিব, মই ডাৱৰবোৰক আজ্ঞা দিম যে সিহঁতে তাৰ ওপৰত বৰষুণ নকৰিব। যিচয়া ৫:৬ পদ

মই ডাৱৰৰ উচ্চতাৰ ওপৰলৈ উঠি যাম; মই আটাইতকৈ উচ্চতৰ দৰে হ'ম। যিচয়া ১৪:১৪ পদ

কিয়নো যিহোৱাই মোক এইদৰে ক'লে, "মই মোৰ বিশ্ৰাম ল'ম আৰু মই মোৰ বাসস্থানত বনৌষধিৰ ওপৰত স্পষ্ট গৰমৰ দৰে আৰু শস্য চপোৱাৰ উত্তাপত শিশিৰৰ ডাৱৰৰ দৰে বিবেচনা কৰিম।" যিচয়া ১৮:৪ পদ

মিচৰৰ বোজা। চোৱা, যিহোৱা দ্ৰুত মেঘৰ ওপৰত উঠি মিচৰলৈ আহিব, আৰু মিচৰৰ মূৰ্তিবোৰ তেওঁৰ সন্মুখত লৰচৰ কৰা হ'ব আৰু মিচৰৰ অন্তৰ তাৰ মাজত গলি যাব। যিচয়া ১৯:১ পদ

তুমি অচিনাকি মানুহৰ কোলাহল, শুকান ঠাইত গৰমৰ দৰে নমাই আনিবা; আনকি মেঘৰ ছাঁৰ সৈতে গৰম, ভয়ংকৰ সকলৰ ডাল তললৈ নমাই অনা হ'ব। যিচয়া ২৫:৫ পদ

মই ডাঠ ডাৱৰৰ দৰে তোমাৰ অপৰাধবোৰ আৰু ডাৱৰৰ দৰে তোমাৰ পাপবোৰ মচি পেলালোঁ। কিয়নো মই তোমাক মুক্ত কৰিলোঁ।" যিচয়া ৪৪:২২ পদ

মেঘৰ দৰে আৰু কপৌৰ দৰে খিৰিকীৰ ওচৰলৈ উৰি যোৱা এইবোৰ কোন? যিচয়া ৬০:৮ পদ

চোৱা, তেওঁ মেঘৰ দৰে ওপৰলৈ উঠিব, আৰু তেওঁৰ ৰথবোৰ ঘূৰ্ণীবতাহৰ দৰে হ'ব; আমাৰ ধিক্! কিয়নো আমি নষ্ট হৈছোঁ। যিৰিমিয়া ৪:১৩ পদ

যিহোৱাই নিজৰ ক্ৰোধত চিয়োনৰ জীয়েকক কেনেকৈ ডাৱৰে আবৰি ধৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সৌন্দৰ্য্যক স্বৰ্গৰ পৰা পৃথিৱীলৈ নমাই দিলে, আৰু ক্ৰোধৰ দিনত তেওঁৰ ভৰিৰ তলুৱাক কেনেকৈ মনত পেলাব নোৱাৰিলে! বিলাপ ২:১

আমাৰ প্ৰাৰ্থনা যাতে পাৰ হৈ নাযায়, তাৰ বাবে তুমি নিজকে মেঘেৰে ঢাকি ৰাখিলা। বিলাপ ৩:৪৪

তেতিয়া মই চালোঁ, উত্তৰ দিশৰ পৰা এটা ঘূৰ্ণীবতাহ ওলাই আহিল, এটা ডাঙৰ ডাৱৰ আৰু জুইয়ে আৱৰি ধৰিলে, আৰু তাৰ চাৰিওফালে আৰু তাৰ মাজৰ পৰা এম্বাৰ ৰঙৰ দৰে উজ্জ্বলতা ওলাই আহিল, জুইৰ মাজৰ পৰা। বৰষুণৰ দিনত ডাৱৰত থকা ধনুৰ আৱিৰ্ভাৱৰ দৰে চাৰিওফালে উজ্জ্বলতাৰ আৱিৰ্ভাৱ আছিল। এইটোৱেই আছিল যিহোৱাৰ মহিমাৰ প্ৰতিমূৰ্তি। তাক দেখি মই মুখত পৰিলোঁ আৰু কথা কোৱা এজনৰ মাত শুনিলোঁ। যিহিষ্কেল ১:৪ ,২৮

ইস্ৰায়েলৰ বংশৰ প্ৰাচীন লোকসকলৰ সত্তৰজন লোক তেওঁলোকৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছিল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত চফনৰ পুত্ৰ যাজনিয়া থিয় হৈ আছিল। আৰু ধূপৰ ডাঠ ডাৱৰ ওপৰলৈ উঠি গ'ল। যিহিষ্কেল ৮:১১

সেই মানুহজন ঘৰৰ সোঁফালে থিয় হৈ আছিল; আৰু ভিতৰৰ চোতালখন ডাৱৰে ভৰি পৰিল। তেতিয়া যিহোৱাৰ মহিমা কৰূবসকলৰ পৰা উঠি ঘৰৰ দুৱাৰৰ ওপৰত থিয় হ'ল; আৰু ঘৰখন ডাৱৰে ভৰি পৰিল আৰু চোতালখন যিহোৱাৰ মহিমাৰ উজ্জ্বলতাৰে ভৰি পৰিল। যিহিষ্কেল ১০:৩ -৪

কিয়নো দিন ওচৰ চাপিছে, যিহোৱাৰ দিন ওচৰ চাপিছে, ডাৱৰীয়া দিন; সেই সময়ত অনা-ইহুদীসকলৰ সময় হ'ব।" তেহাফনেহেচত সেই দিনটো অন্ধকাৰ হ'ব, যেতিয়া মই তাত মিচৰৰ যোৰবোৰ ভাঙিম, আৰু তাইৰ শক্তিৰ আড়ম্বৰ নাইকিয়া হ'ব; যিহিষ্কেল ৩০:৩ ,১৮

আৰু যেতিয়া মই তোমাক বাহিৰ কৰিম, তেতিয়া মই আকাশখন ঢাকি দিম আৰু তাৰ তৰাবোৰক অন্ধকাৰ কৰিম; মই সূৰ্য্যক ডাৱৰে আবৃত কৰিম, চন্দ্ৰই তাইক পোহৰ নিদিব। যিহিষ্কেল ৩২:৭

ভেড়াৰখীয়াই যেনেকৈ সিঁচৰতি হৈ থকা নিজৰ মেৰবোৰৰ মাজত থাকে; সেইদৰে মই মোৰ ভেড়াবোৰক বিচাৰিম, আৰু মেঘ আৰু আন্ধাৰ দিনত সিহঁতে সিঁচৰতি হৈ থকা সকলো ঠাইৰ পৰা সিহঁতক উদ্ধাৰ কৰিম। যিহিষ্কেল ৩৪:১২

তুমি আৰোহণ কৰি ধুমুহাৰ দৰে আহিবা, তুমি আৰু তোমাৰ সকলো দল আৰু তোমাৰ লগত বহুতো লোক, দেশ ঢাকিবলৈ ডাৱৰৰ দৰে হ'বা। আৰু তুমি মোৰ ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে মেঘৰ দৰে

উঠি আহিবা; শেষৰ দিনবোৰত মই তোমাক মোৰ দেশৰ বিৰুদ্ধে আনিম, যাতে জাতিবোৰে মোক চিনি পায়, যেতিয়া মই তোমাৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰ হ'ম, হে গগ, তেওঁলোকৰ চকুৰ আগত। যিহিষ্কেল ৩৮:৯ ,১৬

মই ৰাতিৰ দৰ্শনত দেখিলোঁ, আৰু চোৱা, মানুহৰ পুত্ৰৰ দৰে এজন আকাশৰ ডাৱৰ লৈ আহি দিনৰ প্ৰাচীনজনৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ সন্মুখলৈ লৈ গ'ল। দানিয়েল ৭:১৩

হে ইফ্ৰয়িম, মই তোমাক কি কৰিম? হে যিহূদা, মই তোমাক কি কৰিম? কিয়নো তোমালোকৰ মঙ্গল ৰাতিপুৱাৰ ডাৱৰৰ নিচিনা আৰু আগতীয়া শিশিৰৰ নিচিনা। হোচেয়া ৬:৪

এতেকে তেওঁলোক ৰাতিপুৱাৰ ডাৱৰৰ নিচিনা আৰু পাৰ হৈ যোৱা শিশিৰৰ দৰে, ঘূৰ্ণীবতাহৰ দ্বাৰা মজিয়াৰ পৰা খেদি যোৱা কুঁহিয়াৰৰ দৰে আৰু চিমনিৰ পৰা ধোঁৱাৰ দৰে হ'ব। হোচেয়া ১৩:৩

আন্ধাৰ আৰু অন্ধকাৰৰ দিন, ডাৱৰ আৰু ডাঠ আন্ধাৰৰ দিন, ৰাতিপুৱা পৰ্বতৰ ওপৰত বিয়পি পৰাৰ দৰে: এটা মহান জনগোষ্ঠী আৰু এটা শক্তিশালী; বহু প্ৰজন্মৰ বছৰলৈকে ইয়াৰ দৰে কেতিয়াও হোৱা নাই, আৰু ইয়াৰ পিছত আৰু নাথাকিব। যোৱেল ২:২

যিহোৱা ক্ৰোধত লেহেমীয়া, আৰু মহান শক্তি, আৰু দুষ্টক একেবাৰেই দোষমুক্ত নকৰে, ঘূৰ্ণীবতাহ আৰু ধুমুহাত যিহোৱাৰ পথ আছে আৰু ডাৱৰবোৰ তেওঁৰ ভৰিৰ ধূলি। নহূম ১:৩

সেই দিনটো ক্ৰোধৰ দিন, বিপদ আৰু দুখৰ দিন, অপচয় আৰু নিৰ্জনতাৰ দিন, আন্ধাৰ আৰু অন্ধকাৰৰ দিন, ডাৱৰ আৰু ঘন আন্ধাৰৰ দিন; চফনিয়া ১:১৫ পদ

পিছৰ বৰষুণৰ সময়ত তোমালোকে যিহোৱাৰ ওচৰত বৰষুণ বিচাৰিবা; সেইবাবে যিহোৱাই উজ্জ্বল ডাৱৰ সৃষ্টি কৰিব আৰু পথাৰত থকা প্ৰত্যেক ঘাঁহৰ বাবে বৰষুণ দিব। জখৰিয়া ১০:১ পদ

শুভবাৰ্তা

তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে চোৱা, এটা উজ্জ্বল ডাৱৰে তেওঁলোকক ছাঁ দিলে; তোমালোকে তেওঁৰ কথা শুনা। মথি ১৭:৫ পদ

তেতিয়া স্বৰ্গত মানুহৰ পুত্ৰৰ চিন প্ৰকাশ পাব, আৰু তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো ফৈদে শোক কৰিব, আৰু মানুহৰ পুত্ৰক স্বৰ্গৰ ডাৱৰত শক্তি আৰু মহামহিমাৰে আহি থকা দেখিব। মথি ২৪:৩০ পদ

যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "তুমি কৈছা, তথাপিও মই তোমালোকক কওঁ, ইয়াৰ পিছত তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক শক্তিৰ সোঁহাতে বহি আকাশৰ ডাৱৰেৰে আহি থকা দেখিবা।" মথি ২৬:৬৪

তেতিয়া মেঘৰ পৰা এটা মাত ওলাই আহিল, "এইজন মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, তেওঁৰ কথা শুনা।" মাৰ্ক ৯:৭

তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহৰ পুত্ৰক মহাশক্তি আৰু মহিমাৰে ডাৱৰৰ মাজেৰে আহি থকা দেখিব। মাৰ্ক ১৩:২৬ পদ

যীচুৱে ক'লে, " মই আছো; মাৰ্ক ১৪:৬২

এই কথা কৈ থাকোঁতে এটা ডাৱৰে আহি তেওঁলোকক ছাঁ দিলে; মেঘৰ পৰা এটা মাত আহিল, "এইজন মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ; লূক ৯:৩৪ -৩৫ পদ

আৰু তেওঁ লোকসকলক ক'লে, " যেতিয়া তোমালোকে পশ্চিম দিশৰ পৰা মেঘ ওলোৱা দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে লগে লগে কয়, 'বৰষুণ আহিব; আৰু তেনেকুৱাই। লূক ১২:৫৪ পদ

তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহৰ পুত্ৰক মেঘৰ মাজেৰে শক্তি আৰু মহামহিমাৰে আহি থকা দেখিব। লূক ২১:২৭ পদ

এই কথাবোৰ ক'লে, তেওঁলোকে চাই থাকোঁতে তেওঁক ওপৰলৈ তুলি লোৱা হ'ল; আৰু এটা ডাৱৰে তেওঁক তেওঁলোকৰ দৃষ্টিৰ পৰা আঁতৰাই লৈ গ'ল। পাঁচনিৰ কৰ্ম ১:৯

পত্ৰ

আৰু হে ভাইসকল, আমাৰ সকলো পূৰ্বপুৰুষ যে ডাৱৰৰ তলত আছিল আৰু সকলোৱে সাগৰৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গৈছিল, সেই বিষয়ে তোমালোকে অজ্ঞান হোৱাটো মই নিবিচাৰো। আৰু সকলোৱে ডাৱৰ আৰু সাগৰত মোচিৰ ওচৰত বাপ্তিস্ম ল'লে; ১ কৰিন্থীয়া ১০: ১- ২

তেতিয়া আমি যি জীৱিত আৰু বাকী আছো, আমি তেওঁলোকৰ লগত একেলগে ডাৱৰত উঠাব পাৰিম, বতাহত প্ৰভুক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ; ১ থিচলনীকীয়া ৪:১৭

এই হেতুকে আমিও ইমান ডাঙৰ সাক্ষী ডাৱৰে আগুৰি থকা দেখি, আমি সকলো ওজন আৰু আমাক ইমান সহজে আগুৰি থকা পাপক আঁতৰাই দিওঁ আৰু আমাৰ সন্মুখত ৰখা দৌৰত ধৈৰ্য্যৰে দৌৰো আহক। ইব্ৰী ১২:১ পদ

এইবোৰ পানী নথকা কুঁৱা, ধুমুহাই কঢ়িয়াই নিয়া ডাৱৰ; যাৰ বাবে আন্ধাৰৰ কুঁৱলী চিৰকালৰ বাবে সংৰক্ষিত হৈ আছে। ২ পিতৰ ২:১৭ পদ

তোমালোকৰ মৰমৰ ভোজত এইবোৰ দাগ, যেতিয়া সিহঁতে তোমালোকৰ লগত ভোজ খায়, ভয় নকৰাকৈয়ে নিজকে খাদ্য গ্ৰহণ কৰে; যিবোৰ গছৰ ফল শুকাই যায়, ফল নোহোৱাকৈ, শিপাৰ পৰা ছিঙি উলিওৱা দুবাৰ মৰা; যিহূদা ১:১২ পদ

প্ৰকাশিত বাক্য

চোৱা, তেওঁ মেঘ লৈ আহি আছে; আৰু প্ৰত্যেক চকুৱে তেওঁক দেখিব, আৰু তেওঁক বিন্ধি থকা লোকসকলেও তেওঁক দেখিব; তথাপিও আমিন। প্ৰকাশিত বাক্য ১:৭

তাতে মই দেখিলোঁ, মেঘৰ কাপোৰ পিন্ধি স্বৰ্গৰ পৰা আন এজন শক্তিশালী স্বৰ্গদূত নামি অহা দেখিলোঁ, আৰু তেওঁৰ মূৰত ৰামধেনু আছিল, তেওঁৰ মুখ সূৰ্য্যৰ দৰে আৰু তেওঁৰ ভৰি জুইৰ স্তম্ভৰ দৰে। প্ৰকাশিত বাক্য ১০:১

তেতিয়া তেওঁলোকে স্বৰ্গৰ পৰা এটা ডাঙৰ মাত শুনিলে, "ইয়ালৈ উঠি আহক।" আৰু তেওঁলোকে মেঘৰ মাজেৰে স্বৰ্গলৈ উঠি গ'ল; আৰু তেওঁলোকৰ শত্ৰুৱে তেওঁলোকক দেখিলে। প্ৰকাশিত বাক্য ১১:১২

পাছত মই এটা বগা ডাৱৰ দেখিলোঁ, আৰু সেই ডাৱৰৰ ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰৰ নিচিনা এজনে মূৰত সোণৰ মুকুট আৰু হাতত চোকা কাঁচি লৈ বহি আছিল। মন্দিৰৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গদূত ওলাই আহি ডাৱৰৰ ওপৰত বহি থকা জনক উচ্চস্বৰে চিঞৰি ক'লে, "তোমাৰ কাঁচি ঠেলি শস্য চপোৱা; কিয়নো পৃথিবীৰ শস্য পকিছে। ডাৱৰৰ ওপৰত বহি থকা জনে নিজৰ কাঁচিটো মাটিত ঠেলি দিলে; আৰু পৃথিৱীখন চপোৱা হ'ল।" প্ৰকাশিত বাক্য ১৪:১৪ -১৬

এপ'ক্ৰিফা

ইয়াৰ পাছত মোৰ সন্মুখত পানীৰ ডাৱৰ এটা পাৰ হৈ গ'ল আৰু ধুমুহাৰ সৈতে বহুত বৰষুণ দিলে; আৰু যেতিয়া ধুমুহাময় বৰষুণ পাৰ হৈ গ'ল, তেতিয়া টোপালবোৰ থিয় হৈ থাকিল। ২ ইদ্ৰা ৪:৪৯

তথাপিও বিপদত পৰাজনৰ বাবে এইবোৰলৈ অহাটো সহজ নেকি, জগতৰ পৰা ডাৱৰৰ দৰে আঁতৰি যোৱাতকৈ আৰু শেষ দিনত ঘটা কথাবোৰ নেদেখাতকৈ। তেতিয়া তেওঁ মোক উত্তৰ দি ক'লে। ২ ইদ্ৰা ১৩:২০

চোৱা, পূব আৰু উত্তৰৰ পৰা দক্ষিণলৈকে ডাৱৰবোৰ দেখাত অতি ভয়ংকৰ, ক্ৰোধ আৰু ধুমুহাৰে ভৰা। আৰু পূব দিশৰ পৰা প্ৰচণ্ড বতাহ আহি তাক মুকলি কৰিব; আৰু তেওঁ ক্ৰোধত উত্থাপন কৰা মেঘ আৰু পূব আৰু পশ্চিম বতাহৰ প্ৰতি ভয় খুৱাবলৈ জোকাৰি যোৱা তৰাটো ধ্বংস হ'ব। মহান আৰু শক্তিশালী ডাৱৰবোৰ ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব, আৰু তৰাবোৰে সমগ্ৰ পৃথিৱী আৰু তাত বাস কৰা লোকসকলক ভয় খুৱাব; আৰু তেওঁলোকে প্ৰতিটো ওখ আৰু বিশিষ্ট স্থানত এটা ভয়ংকৰ তৰা ঢালি দিব, ২ এছদ্ৰা ১৫:৩৪ ,৩৯-৪০

আৰু আমাৰ নামটো সময়ৰ লগে লগে পাহৰি যোৱা হ'ব, আৰু আমাৰ কৰ্মবোৰ কাৰো মনত নাথাকিব, আৰু আমাৰ জীৱনটো ডাৱৰৰ লেখ-জোখৰ দৰে পাৰ হৈ যাব, আৰু সূৰ্য্যৰ ৰশ্মিৰে খেদি পঠিওৱা আৰু তাৰ তাপৰ দ্বাৰা পৰাস্ত হোৱা কুঁৱলীৰ দৰে বিয়পি পৰিব। চলোমনৰ জ্ঞান ২:৪

তেতিয়া সোঁ লক্ষ্য কৰি বজ্ৰপাতবোৰ বিদেশলৈ যাব; আৰু ডাৱৰৰ পৰা, ভালদৰে টানি অনা ধনুৰ দৰে, সিহঁতে চিনলৈ উৰি যাব। চলোমনৰ জ্ঞান ৫:২১

যেনে, শিবিৰটোক ছাঁ দিয়া এটা ডাৱৰে; আৰু য'ত আগত পানী থিয় হৈ আছিল, তাত শুকান ভূমি আবিৰ্ভাৱ হ'ল; আৰু লোহিত সাগৰৰ পৰা কোনো বাধাহীন পথ; আৰু হিংস্ৰ নৈৰ পৰা এটা সেউজীয়া পথাৰ: চলোমনৰ জ্ঞান ১৯:৭

ধনী মানুহে যেতিয়া কথা কয়, তেতিয়া প্ৰত্যেকেই নিজৰ জিভা ধৰি ৰাখে, আৰু চাওঁক, তেওঁ যি কয়, সেই কথা ডাৱৰৰ আগলৈকে প্ৰশংসা কৰে; আৰু যদি তেওঁ উজুটি খায়, তেন্তে তেওঁলোকে তেওঁক উফৰাই পেলোৱাত সহায় কৰিব। উপদেশক ১৩:২৩

মই সৰ্বোচ্চৰ মুখৰ পৰা ওলাই আহি পৃথিৱীখনক ডাৱৰৰ দৰে ঢাকি দিলোঁ। মই ওখ ঠাইত বাস কৰিছিলো, আৰু মোৰ সিংহাসন এটা ডাৱৰীয়া স্তম্ভত আছে। উপদেশক ২৪:৩-৪

যি প্ৰভুৰ সেৱা কৰে, তেওঁক অনুগ্ৰহেৰে গ্ৰহণ কৰা হ'ব আৰু তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা ডাৱৰলৈকে বিয়পিব। নম্ৰ লোকৰ প্ৰাৰ্থনাই ডাৱৰবোৰ বিন্ধে, আৰু ওচৰ চাপি অহালৈকে তেওঁ সান্ত্বনা নাপাব; আৰু যেতিয়ালৈকে সৰ্বোচ্চজনে ধাৰ্মিকভাৱে বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু বিচাৰ কৰিবলৈ দেখা নাপায়, তেতিয়ালৈকে তেওঁ আঁতৰি নাযায়। খৰাঙৰ সময়ত বৰষুণৰ ডাৱৰৰ দৰে দুখৰ সময়ত দয়া ঋতু অনুসৰি হয়। এক্লেচিয়াষ্টিকছ ৩৫:১৬-১৭,২০

ইয়াৰ দ্বাৰাই ধন-সম্পত্তিবোৰ মুকলি হয়, আৰু ডাৱৰবোৰ চৰাইৰ দৰে উৰি যায়। তেওঁৰ মহাশক্তিৰে তেওঁ ডাৱৰবোৰক দৃঢ় কৰে, আৰু শিলাবৃষ্টিবোৰ সৰুকৈ ভাঙি যায়। এক্লেচিয়াষ্টিকছ ৪৩:১৪-১৫

তেওঁ তেওঁক তেওঁৰ মাত শুনিবলৈ দিলে, আৰু তেওঁক ক'লা ডাৱৰৰ মাজলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ সন্মুখত জীৱন আৰু জ্ঞানৰ বিধান তেওঁক আজ্ঞা দিলে, যাতে তেওঁ যাকোবক তেওঁৰ নিয়ম আৰু ইস্ৰায়েলক তেওঁৰ বিচাৰৰ বিষয়ে শিকাব পাৰে। উপদেশক ৪৫:৫ পদ

তেওঁ ডাৱৰৰ মাজত ৰাতিপুৱাৰ তৰা আৰু পূৰ্ণতাত চন্দ্ৰৰ দৰে আছিল, অতি উচ্চতৰ মন্দিৰত সূৰ্য্যৰ দৰে, আৰু উজ্জ্বল ডাৱৰত পোহৰ দিয়া ৰামধেনুৰ দৰে, আৰু ফল ওলোৱা ধুনীয়া জলপান গছৰ দৰে আৰু ডাৱৰলৈকে গজি উঠা চাইপ্ৰেছ গছৰ দৰে আছিল। উপদেশক ৫০:৬-৭,১০

কোনে স্বৰ্গলৈ উঠি তাইক লৈ মেঘৰ পৰা নমাই আনিলে? বাৰুক ৩:২৯

আৰু যেতিয়া ঈশ্বৰে ডাৱৰবোৰক গোটেই জগতখনৰ ওপৰেৰে যাবলৈ আজ্ঞা দিয়ে, তেতিয়া সিহঁতে আজ্ঞা অনুসৰি কৰে। যিৰিমিয়াৰ পত্ৰ ১:৬২

হে বিজুলী আৰু মেঘ, প্ৰভুক আশীৰ্ব্বাদ কৰা; অজৰিয়াৰ প্ৰাৰ্থনা ১:৫১

যেতিয়া এই কাম হ'ল, আৰু আগতে ডাৱৰত লুকাই থকা সূৰ্য্যটো পোহৰ হোৱাৰ সময় আহিল, তেতিয়া এটা ডাঙৰ জুই জ্বলি উঠিল, যাৰ বাবে সকলোৱে আচৰিত হ'ল। ২ মক্কাবীয়া ১:২২

তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁলোকক এই কথাবোৰ দেখুৱাব, আৰু যিহোৱাৰ মহিমা আৰু ডাৱৰটোও মোচিৰ অধীনত দেখুওৱাৰ দৰে আৰু চলোমনে সেই ঠাইখন সন্মানজনকভাৱে পবিত্ৰ হ'বলৈ বিচৰাৰ দৰে প্ৰকাশ পাব। ২ মক্কাবীয়া ২:৮

হনোক

গ্ৰীষ্ম আৰু শীতকাল চোৱা, গোটেই পৃথিৱীখন কেনেকৈ পানীৰে ভৰি পৰে, আৰু তাৰ ওপৰত ডাৱৰ আৰু শিশিৰ আৰু বৰষুণ পৰি থাকে। হনোক ২:৩

তাতে অনেক অধৰ্মীতাৰ সৃষ্টি হ'ল আৰু তেওঁলোকে ব্যভিচাৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোক বিপথে পৰিচালিত হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ সকলো পথত বিনষ্ট হ'ল। চেমজাজাই মোহ, আৰু শিপা কটা শিকাইছিল, আৰ্মাৰছে মোহৰ সংকল্প শিকাইছিল, বাৰাকিজালে জ্যোতিষ শিকাইছিল, ককাবেল নক্ষত্ৰ, এজেকেলে ডাৱৰৰ জ্ঞান, আৰাকিলে পৃথিৱীৰ চিন, শ্বামচিয়েলে সূৰ্য্যৰ চিন আৰু ছাৰিয়েলে চন্দ্ৰৰ গতিপথ শিকাইছিল। আৰু মানুহবোৰ বিনষ্ট হোৱাৰ লগে লগে তেওঁলোকে চিঞৰি উঠিল আৰু তেওঁলোকৰ চিঞৰ স্বৰ্গলৈ উঠি গ'ল। . . হনোক ৮:২

আৰু দৰ্শনটো মোক এইদৰে দেখুওৱা হ'ল: চোৱা, দৰ্শনত ডাৱৰে মোক আমন্ত্ৰণ কৰিলে আৰু কুঁৱলীই মোক মাতিলে, আৰু তৰা আৰু বিজুলীৰ গতিবেগ মোক দ্ৰুতগতিত আৰু খৰখেদা কৰিলে, আৰু দৰ্শনত থকা বতাহবোৰে মোক উৰিবলৈ বাধ্য কৰালে আৰু মোক ওপৰলৈ তুলি লৈ স্বৰ্গলৈ লৈ গ'ল। হনোক ১৪:৮ পদ

পৃথিৱীত বতাহবোৰে ডাৱৰবোৰ কঢ়িয়াই লৈ যোৱা দেখিলোঁ: স্বৰ্গদূতৰ বাটবোৰ দেখিলোঁ। মই পৃথিৱীৰ শেষত ওপৰৰ আকাশৰ আকাশখন দেখিলোঁ। হনোক ১৮:৫ পদ

উত্তৰ-পশ্চিম দিশলৈ বৈ যোৱা প্ৰচুৰ জলধাৰাৰ দৰে লৰালৰিকৈ যোৱাৰ ফলত ইয়াৰ চাৰিওফালে ডাৱৰ আৰু শিশিৰ ওপৰলৈ উঠি আহিছিল। হনোক ২৮:৩

আৰু তাতেই মোৰ চকুৱে বিজুলী আৰু বজ্ৰপাতৰ গোপনীয়তা আৰু বতাহৰ গোপনীয়তা, কেনেকৈ পৃথিৱীৰ ওপৰেৰে বতাহ বলিবলৈ বিভক্ত হৈছে, আৰু ডাৱৰ আৰু শিশিৰৰ গোপনীয়তা দেখিলে আৰু তাতেই মই দেখিলোঁ যে সেইবোৰ সেই ঠাইৰ পৰা ক'ৰ পৰা ওলাই আহে আৰু ক'ৰ পৰা ধূলিময় পৃথিৱীখনক পৰিপূৰ্ণ কৰে। আৰু তাত মই বন্ধ কোঠাবোৰ দেখিলোঁ, যাৰ পৰা বতাহবোৰ বিভক্ত হৈছে, শিলাবৃষ্টি আৰু বতাহৰ কোঠা, কুঁৱলী আৰু ডাৱৰৰ কোঠা আৰু তাৰ ডাৱৰে জগতৰ আদিৰে পৰা পৃথিৱীৰ ওপৰত উৰি থাকে। হনোক ৪১:৩-৪ পদ

আৰু শিশিৰৰ আত্মাই আকাশৰ মূৰবোৰত বাস কৰে আৰু বৰষুণৰ কোঠাবোৰৰ লগত সংযুক্ত হৈ থাকে, আৰু শীতকাল আৰু গ্ৰীষ্মকালত ইয়াৰ গতিপথ থাকে, আৰু তাৰ ডাৱৰ আৰু কুঁৱলীৰ ডাৱৰ সংযুক্ত হৈ থাকে আৰু এজনে আনজনক দিয়ে। হনোক ৬০:২০ পদ

আৰু মাজৰ পৰ্টেলৰ পৰা প্ৰত্যক্ষ দিশত স্বাস্থ্য আৰু বৰষুণ আৰু শিশিৰ আৰু সমৃদ্ধি আহে; আৰু পশ্চিমৰ তৃতীয় দুৱাৰেদি ডাৱৰ আৰু হাউৰ-ফ্ৰী, আৰু নিয়ৰ আৰু বৰষুণ, আৰু শিশিৰ আৰু ফৰিং আহে। হনোক ৭৬:১১ পদ

আৰু চতুৰ্থ চতুৰ্থাংশ, যাৰ নাম উত্তৰ, তিনিটা ভাগত বিভক্ত: তাৰ ভিতৰত প্ৰথমটো মানুহৰ বাসস্থানৰ বাবে, আৰু দ্বিতীয়টোত পানীৰ সাগৰ, অগাধ, অৰণ্য আৰু নদী, আৰু আন্ধাৰ আৰু ডাৱৰ আছে; আৰু তৃতীয় অংশত ধাৰ্ম্মিকতাৰ বাগিচা আছে। হনোক ৭৭:৩

অহ মোৰ চকু পানীৰ ডাৱৰ হ'লে, মই তোমাৰ ওপৰত কান্দিব পাৰো, আৰু মোৰ চকুপানী পানীৰ ডাৱৰৰ দৰে ঢালি দিব পাৰো, যাতে মই মোৰ হৃদয়ৰ দুখৰ পৰা বিশ্ৰাম পাওঁ! হনোক ৯৫:১

আৰু তেওঁ তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিবলৈ মাতিব, প্ৰতিটো ডাৱৰ, কুঁৱলী, শিশিৰ আৰু বৰষুণ; কিয়নো তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁলোক সকলোকে তোমালোকৰ ওপৰত নামিবলৈ বাধা দিয়া হ'ব, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ পাপৰ প্ৰতি সচেতন হ'ব।" হনোক ১০০:১১

আৰু তাত অদৃশ্য ডাৱৰৰ দৰে কিবা এটা দেখিলোঁ; কাৰণ ইয়াৰ গভীৰতাৰ বাবে মই ওপৰলৈ চাব নোৱাৰিলোঁ, আৰু মই দেখিলোঁ যে জুইৰ শিখা এটা উজ্জ্বলভাৱে জ্বলি আছে, আৰু জিলিকি থকা পাহাৰৰ দৰে বস্তুৱে ইফালে সিফালে ঘূৰি ফুৰিছে। হনোক ১০৮:৪

জেশ্বাৰ

তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "আপুনি প্ৰিয় আপোনাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ ইচহাকক লৈ যোৱা আৰু মৰিয়া দেশলৈ গৈ তাতে তোমাক দেখুওৱা পৰ্ব্বতবোৰৰ এটাত হোমবলি হিচাপে উৎসৰ্গা কৰা, কিয়নো তাত আপুনি এটা ডাৱৰ আৰু যিহোৱাৰ মহিমা দেখিব।" পৃথিবীৰ পৰা আকাশলৈ যোৱা জুইৰ স্তম্ভ এটা আৰু পৰ্বতৰ ওপৰত গৌৰৱৰ মেঘ দেখা গ'ল আৰু সেই ডাৱৰত প্ৰভুৰ মহিমা দেখা গ'ল। অব্ৰাহামে ইচহাকক ক'লে, "মোৰ পুত্ৰ, আমি দূৰৈৰ পৰা যি পৰ্ব্বত দেখিছোঁ, সেই পৰ্ব্বত তুমি দেখিছানে?" ইচহাকে উত্তৰ দি পিতৃক ক'লে, "মই দেখিছোঁ আৰু দেখিছোঁ জুইৰ স্তম্ভ আৰু ডাৱৰ; যাচেৰ ২৩:২,৪২-৪৪

আৰু যিহোৱাৰ মহিমা চিনয় পৰ্ব্বতত ৰৈ গ'ল আৰু তেওঁ মোচিক মাতিলে আৰু মোচিয়ে ডাৱৰৰ মাজত আহি পৰ্ব্বতলৈ উঠি গ'ল। যাচেৰ ৮২:৮

মাহৰ বিশম দিনা সাক্ষ্য তম্বুৰ পৰা ডাৱৰ আঁতৰাই দিয়া হ'ল। সেই সময়ত ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে চিনয়ৰ মৰুভূমিৰ পৰা যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে আৰু তিনি দিনৰ যাত্ৰা কৰিলে আৰু মেঘ পৰান মৰুভূমিত বিশ্ৰাম কৰিলে; তাতে যিহোৱাৰ ক্ৰোধ ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে জ্বলি উঠিল, কিয়নো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পৰা খাদ্য বিচাৰিলে। যাচেৰ ৮৩:২৫-২৬

তেতিয়া যিহোৱা আবাসত মেঘৰ স্তম্ভত আবিৰ্ভাৱ হ'ল আৰু মেঘৰ স্তম্ভটো আবাসৰ প্ৰৱেশদ্বাৰত থিয় হৈ আছিল। যাচেৰ ৮৭:২

জয়ন্তী

মোচিয়ে ঈশ্বৰৰ পৰ্ব্বতলৈ উঠি গ'ল আৰু যিহোৱাৰ মহিমা চিনয় পৰ্ব্বতত বাস কৰিলে আৰু ছয় দিন মেঘে তাক ছাঁ দিলে। আৰু তেওঁ সপ্তম দিনা ডাৱৰৰ মাজৰ পৰা মোচিক মাতিলে আৰু প্ৰভুৰ মহিমাৰ আবিৰ্ভাৱ পৰ্বতৰ শিখৰত জ্বলি থকা জুইৰ দৰে হ'ল। জয়ন্তী ১:২-৩

কিয়নো প্ৰথম দিনাই তেওঁ ওপৰৰ আকাশ আৰু পৃথিৱী আৰু পানী আৰু তেওঁৰ সন্মুখত সেৱা কৰা সকলো আত্মা সৃষ্টি কৰিলে - উপস্থিতিৰ দূত, আৰু পবিত্ৰতাৰ দূত, আৰু অগ্নিৰ আত্মাৰ দূত আৰু বতাহৰ আত্মাৰ দূত, আৰু ডাৱৰৰ আত্মাৰ দূত, আৰু আন্ধাৰৰ, আৰু নিয়ৰ আৰু শিলাবৃষ্টি আৰু হাৰৰ হিমৰ স্বৰ্গদূত আৰু বজ্ৰপাত আৰু বিজুলীৰ, আৰু শীত আৰু বসন্ত আৰু শৰৎ আৰু গ্ৰীষ্মৰ আত্মাৰ দূত আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীত থকা তেওঁৰ সকলো জীৱৰ আত্মাৰ পৰা, তেওঁ অগাধ আৰু

আন্ধাৰ, সন্ধিয়া আৰু ৰাতি আৰু পোহৰ, ভোৰ আৰু দিন সৃষ্টি কৰিলে, যিবোৰ তেওঁ নিজৰ হৃদয়ৰ জ্ঞানত প্ৰস্তুত কৰিছে। জয়ন্তী ২:২

পৃথিৱীৰ সকলো দিন ধ্বংস কৰিবলৈ পৃথিৱীত পুনৰ জলপ্লাৱন নহ'ব বুলি চিৰন্তন নিয়মৰ চিন স্বৰূপে তেওঁ ডাৱৰত নিজৰ ধনুখন ৰাখিলে। জয়ন্তী ৬:১৬

তেতিয়া কাউৰীৰ মেঘ এটা বীজ খাবলৈ আহিল আৰু অব্ৰামে সিহঁতে মাটিত বসতি স্থাপন কৰাৰ আগতেই সিহঁতক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ দৌৰি গ'ল আৰু সিহঁতে মাটিত বসতি স্থাপন কৰাৰ আগতেই সিহঁতক চিঞৰি ক'লে, 'নমি নাযাবা, তোমালোক য'ৰ পৰা আহিছা, সেই ঠাইলৈ উভতি যাওক।' আৰু তেওঁলোকে পিছলৈ ঘূৰি গ'ল। আৰু সেইদিনা তেওঁ কাউৰীৰ ডাৱৰবোৰক সত্তৰ বাৰ পিছলৈ ঘূৰাই আনিলে আৰু অব্ৰাম থকা সমগ্ৰ দেশৰ সকলো কাউৰীৰ মাজৰ পৰা এটাও বসতি নহ'ল। জয়ন্তী ১১:১৮-১৯

বাইবেলৰ হেৰুৱা কিতাপ

কিন্তু মই গৈ থাকোঁতে, যোচেফে ক'লে, মই বতাহলৈ চালোঁ, আৰু মই দেখিলোঁ যে ডাৱৰবোৰ আচৰিত হৈ পৰিছে, আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ উৰণৰ মাজত ৰৈ আছে। প্ৰটেভানজেলিয়ন ১৩:২

তেতিয়া এটা উজ্জ্বল ডাৱৰে গুহাটো আৱৰি ধৰিলে আৰু ধাত্ৰীগৰাকীয়ে ক'লে, "আজি মোৰ প্ৰাণ ডাঙৰ হৈছে, কিয়নো মোৰ চকুৱে আচৰিত কথা দেখিছে আৰু ইস্ৰায়েলৰ বাবে পৰিত্ৰাণ আহিল।" কিন্তু হঠাতে ডাৱৰটো গুহাটোত এটা ডাঙৰ পোহৰ হৈ পৰিল, যাৰ বাবে তেওঁলোকৰ চকুৱে সহ্য কৰিব নোৱাৰিলে। প্ৰটেভানজেলিয়ন ১৪:১০-১১

ইয়াত আমি এতিয়ালৈকে আছিলোঁ, আৰু মৃত্যুৰ সোৱাদ লোৱা নাই, কিন্তু এতিয়া খ্ৰীষ্টবিৰোধীৰ আগমনৰ সময়ত ঈশ্বৰৰ চিন আৰু অলৌকিকতাৰে সজ্জিত হৈ উভতি আহিবলৈ ওলাইছো, তেওঁৰ সৈতে যুদ্ধত লিপ্ত হ'বলৈ, আৰু জেৰুজালেমত তেওঁৰ দ্বাৰা বধ হ'বলৈ, আৰু ডেৰ-তিনি দিনৰ পাছত পুনৰ জীৱিত অৱস্থাত ডাৱৰত উঠাবলৈ ওলাইছো। নিকোদিমাছৰ শুভবাৰ্তা ২০:৪

তেতিয়া লোকসকলে সেই স্তূপটোত জুই লগাই দিলে; যদিও শিখাটো অতি বৃহৎ আছিল, তথাপিও ই তাইক স্পৰ্শ কৰা নাছিল, কাৰণ ঈশ্বৰে তাইক দয়া কৰিছিল আৰু তলৰ পৃথিৱীৰ পৰা এটা ডাঙৰ বিস্ফোৰণ ঘটাইছিল আৰু ওপৰৰ পৰা ডাৱৰে এটা ডাঙৰ পৰিমাণৰ বৰষুণ আৰু শিলাবৃষ্টি ঢালি দিছিল; পৌল আৰু থেক্লাৰ পাঁচনিৰ কৰ্ম ৫:১৫

কিন্তু মাছবোৰে (সাগৰীয় পোৱালিবোৰ) পোহৰ আৰু জুই দেখি মাৰি মাৰি পেলালে আৰু পানীৰ ওপৰত মৃত অৱস্থাত সাঁতুৰি গ'ল আৰু জুইৰ ডাৱৰে থেক্লাক আগুৰি ধৰিলে, যাতে জন্তুবোৰে তাইৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰাৰ দৰে মানুহে তাইৰ উলংগতা দেখা নাপালে। পৌলৰ কৰ্ম আৰু থেক্লা ৯:৯

যেতিয়া তাই তাৰ পৰা গুচি গ'ল, তেতিয়া তাই চেলুচিয়ালৈ গ'ল আৰু বহুতকে খ্ৰীষ্টৰ জ্ঞানত জ্ঞান দিলে। আৰু এটা উজ্জ্বল ডাৱৰে তাইক তাইৰ যাত্ৰাত পৰিচালিত কৰিছিল। চেলুচিয়াত উপস্থিত হোৱাৰ পাছত তাই নগৰৰ বাহিৰৰ প্ৰায় এফুলমান দূৰত্বৰ ঠাইলৈ গ'ল, কাৰণ তেওঁলোক মূৰ্তি উপাসক আছিল। আৰু তাইক (মেঘৰ দ্বাৰা) কেলামন বা ৰ'ডিয়ন নামৰ পৰ্বত এটালৈ লৈ যোৱা হ'ল।

তাত তাই বহু বছৰ ধৰি থাকিল, আৰু চয়তানৰ বহুতো দুখজনক প্ৰলোভনৰ সন্মুখীন হ'ল, যিবোৰ তাই খ্ৰীষ্টৰ পৰা পোৱা সহায়ৰ দ্বাৰা উপযুক্তভাৱে বহন কৰিলে। পৌল আৰু থেক্লাৰ কৰ্ম ১০:১১-১৪

আমাৰ বুজাবুজিত ত্ৰুটি আছিল; শিল আৰু কাঠ পূজা কৰা; সোণ, ৰূপ আৰু পিতল, মানুহৰ হাতৰ কাম; আৰু আমাৰ গোটেই জীৱনটো মৃত্যুৰ বাহিৰে আন একো নাছিল। এতেকে আন্ধাৰেৰে আগুৰি থকা আৰু আমাৰ চকুৰ সন্মুখত এনে কুঁৱলী থকাৰ বাবে আমি ওপৰলৈ চালোঁ আৰু তেওঁৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই আমি ঘেৰি থকা ডাৱৰটো আঁতৰাই দিলোঁ। কিয়নো তেওঁ আমাৰ প্ৰতি দয়া কৰিছিল আৰু আমাৰ ফালে অন্ত্ৰত লৰচৰ কৰি আমাক ৰক্ষা কৰিলে; আমাৰ মাজত বহুত ভুল আৰু ধ্বংস দেখিলোঁ; আৰু দেখিলে যে আমাৰ পৰিত্ৰাণৰ কোনো আশা নাই, কিন্তু কেৱল তেওঁৰ দ্বাৰাই। ২ কৰিন্থীয়া ১:৭-৯ পদলৈ ক্লেমেণ্ট

আৰু মাইকী মানুহৰ লগত মতা পুৰুষ বা মাইকী নহয়;—তেওঁ এইটোৰেই বুজাইছে; তেওঁ আমাৰ খংক পুৰুষ, আমাৰ লোভক মাইকী বুলি কয়। এতেকে যেতিয়া কোনো মানুহ এনে এটা বাটত উপনীত হয় যে তেওঁ এইবোৰৰ এটা বা আনটোৰ বশৱৰ্তী নহয় (যি দুয়োটাই ৰীতি-নীতিৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ আৰু কু-শিক্ষাৰ দ্বাৰা কাৰণটোক ডাৱৰীয়া কৰি আন্ধাৰ কৰি পেলায়,) বৰঞ্চ, তেওঁলোকৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা কুঁৱলী দূৰ কৰি, আৰু লাজেৰে ভৰা, অনুতাপৰ দ্বাৰা তেওঁৰ আত্মা আৰু আত্মা দুয়োটাকে যুক্তিৰ আজ্ঞা পালনত একত্ৰিত কৰিব; তেতিয়া পৌলে কোৱাৰ দৰে আমাৰ মাজত পুৰুষ বা নাৰীও নাই। ২ কৰিন্থীয়া ৫:৪-৬ পদলৈ ক্লেমেণ্ট

এতেকে তেওঁ পৃথিবীত যিদৰে আছিল, সেইদৰে ইহুদীবিলাকক এনেকৈয়ে আজ্ঞা দিয়া হৈছিল যে, দুটা ছাগলী ল'ব লাগে। যাতে যেতিয়া তেওঁলোকে আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তাক আকাশৰ ডাৱৰত আহি থকা দেখিব, তেতিয়া তেওঁলোকে ছাগলীৰ উপমা দেখি আচৰিত হ'ব। বাৰ্ণবাৰ সাধাৰণ পত্ৰ ৬:১২

পাহৰি যোৱা এডেনৰ কিতাপ

কিন্তু চয়তানে যেতিয়া তেওঁলোকক বাৰীলৈ যোৱা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ সৈন্যবাহিনীক একত্ৰিত কৰিলে আৰু তেওঁলোকক প্ৰতাৰণা কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে ডাৱৰৰ ওপৰত দেখা দিলে। ১ আদম আৰু হৱাৰ কিতাপ ২৮:১

ঈশ্বৰে মোক আৰু ক'লে, যদি তোমাৰ খোজ কাঢ়িবলৈ শক্তি নাথাকে, তেন্তে মই তোমাক কঢ়িয়াই নিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ গুহাৰ প্ৰৱেশদ্বাৰত তোমাক নমাই দিবলৈ মেঘ পঠাম; তেতিয়া ডাৱৰে ঘূৰি আহি তোমাক তাতেই এৰি যাব। আৰু যদি তেওঁলোকে তোমাৰ লগত আহিব, তেন্তে মই তোমাক আৰু তেওঁলোকক কঢ়িয়াই নিবলৈ মেঘ পঠাম। তেতিয়া তেওঁ এটা ডাৱৰক আজ্ঞা দিলে, আৰু ই মোক তুলি লৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল; আৰু তাৰ পিছত উভতি গ'ল। ১ আদম আৰু হৱাৰ কিতাপ ৬০:২৩-২৫

হনোকে নিজৰ পুত্ৰসকলক ক'লে, স্বৰ্গদূতসকলে তেওঁক ডেউকাত উঠি প্ৰথম আকাশলৈ লৈ গৈ ডাৱৰৰ ওপৰত ৰাখিলে। আৰু তাত মই চালোঁ, আৰু আকৌ ওপৰলৈ চালোঁ, আৰু ইথাৰটো দেখিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে মোক প্ৰথম আকাশত ৰাখি মোক এটা অতি ডাঙৰ সাগৰ দেখুৱালে, যিটো পাৰ্থিৱ সাগৰতকৈও ডাঙৰ। হনোক ৩:১ পদৰ গোপনীয়তা

আৰু ইয়াত মই তললৈ চাই দেখিলোঁ, নিয়ৰৰ ভঁৰালবোৰ, আৰু নিজৰ ভয়ংকৰ ভঁৰালবোৰ ৰখা স্বৰ্গদূতসকলক, আৰু তেওঁলোকে ক'ৰ পৰা ওলাই আহে আৰু কোনবোৰলৈ যায়, সেই ডাৱৰবোৰ। হনোক ৫:১ পদৰ গোপনীয়তা

আৰু স্বৰ্গদূতৰ মাজৰ এজনে নিজৰ অধীনত থকা শৃংখলাৰ সৈতে আঁতৰি আহি মোৰ ক্ষমতাৰ সমান হ'বলৈ নিজৰ সিংহাসনখন পৃথিৱীৰ ওপৰত ডাৱৰতকৈও ওখ কৰি ৰাখিবলৈ এটা অসম্ভৱ চিন্তা কৰিলে। হনোকৰ গোপনীয়তা ২৯:৩

(শুকুৰবাৰ) ষষ্ঠ দিনা মই মোৰ জ্ঞানক আজ্ঞা দিলোঁ যে মানুহক সাতটা ধাৰাবাহিকতাৰ পৰা সৃষ্টি কৰক: এটা, পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁৰ মাংস; দুটা, শিশিৰৰ পৰা তেওঁৰ তেজ; তিনি, সূৰ্য্যৰ পৰা তেওঁৰ চকু; চাৰিটা, তেওঁৰ হাড়বোৰ শিলৰ পৰা; পাঁচ, স্বৰ্গদূতৰ দ্ৰুততাৰ পৰা আৰু মেঘৰ পৰা তেওঁৰ বুদ্ধিমত্তা; ছয়, পৃথিৱীৰ ঘাঁহৰ পৰা তেওঁৰ শিৰা আৰু চুলি; সাত, মোৰ উশাহৰ পৰা আৰু বতাহৰ পৰা তেওঁৰ আত্মা। হনোকৰ গোপনীয়তা ৩০:১০

আপুনি মোৰ ওঁঠৰ বাক্য শুনা, যেনেকৈ মই প্ৰভুৰ বাক্য শুনিছিলো, ডাৱৰৰ নিক্ষেপৰ সৈতে অবিৰতভাৱে প্ৰচণ্ড বজ্ৰপাতৰ দৰে। হনোকৰ গোপনীয়তা ৩৯:৭

আৰু মই সূৰ্য্যৰ বৃত্ত জুখি, আৰু ইয়াৰ ৰশ্মি জুখি, ঘণ্টা গণনা কৰিলোঁ, মইও লিখিলোঁ সকলো' পৃথিৱীৰ ওপৰেৰে যোৱা বস্তু মই লিখিছো যিবোৰ পুষ্টিকৰ বস্তু, আৰু বীজ সিঁচা আৰু নোহোৱা সকলো বীজ, যিবোৰ পৃথিৱীয়ে উৎপন্ন কৰে আৰু সকলো উদ্ভিদ, আৰু প্ৰতিটো ঘাঁহ আৰু প্ৰতিটো ফুল, আৰু ইয়াৰ মিঠা গোন্ধ, আৰু তেওঁলোকৰ নাম, আৰু ডাৱৰৰ বাসস্থান, আৰু তেওঁলোকৰ ৰচনা, আৰু ইহঁতৰ ডেউকা, আৰু ইহঁতে বৰষুণ আৰু বৰষুণৰ টোপাল কেনেকৈ বহন কৰে। আৰু মই সকলো কথা অনুসন্ধান কৰিলোঁ, আৰু বজ্ৰপাত আৰু বিজুলীৰ বাট লিখিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে মোক চাবি আৰু তেওঁলোকৰ ৰক্ষক, তেওঁলোকৰ উত্থান, তেওঁলোকে যোৱাৰ পথ দেখুৱালে; ইয়াক শিকলিৰে জোখ-মাখকৈ (কোমলভাৱে) এৰি দিয়া হয়, যাতে গধুৰ শিকলি আৰু হিংসাৰ দ্বাৰা ই ক্ৰোধিত ডাৱৰবোৰ পেলাই পৃথিৱীৰ সকলো বস্তু ধ্বংস নকৰে। মই নিয়ৰৰ ভঁৰালবোৰ লিখিলোঁ, আৰু ঠাণ্ডা আৰু হিমশীতল বতাহৰ ভঁৰালবোৰ লিখিলোঁ, আৰু মই সিহঁতৰ ঋতুৰ চাবিধাৰীজনক নিৰীক্ষণ কৰিলোঁ, সি সিহঁতে ডাৱৰবোৰ ভৰাই দিয়ে, আৰু ধনৰাশিবোৰ শেষ নকৰে। হনোকৰ গোপনীয়তা ৪০:৫-৭

মোৰ অত্যাচাৰীসকলে আহি মোক দেখা নাপাব, তেওঁলোকৰ চকুত আন্ধাৰৰ ডাৱৰ পৰিব; আৰু ঘন অন্ধকাৰৰ বতাহে তেওঁলোকক অন্ধকাৰ কৰিব: চলোমনৰ গীত ৫:৪-৫

শান্ত হৈ প্ৰভুৰ শিশিৰ তেওঁ মোৰ ওপৰত ডিষ্টিল কৰিলে: আৰু মোৰ মূৰৰ ওপৰত শান্তিৰ ডাৱৰ ওপৰলৈ তুলি দিলে, যিয়ে মোক অহৰহ পহৰা দিছিল; পৰিত্ৰাণৰ বাবে মোৰ বাবে আছিল: সকলো জোকাৰি গ'ল আৰু তেওঁলোক ভয় খালে; চলোমনৰ গীত ৩৫:১-৩

কিয়নো সৰ্বোচ্চৰ মহত্ত্ব অনুসাৰে তেওঁ মোক সৃষ্টি কৰিলে; আৰু তেওঁ মোক নিজৰ সিদ্ধতাৰ পৰা অভিষেক কৰিলে: আৰু মই তেওঁৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ এজন হ'লোঁ; আৰু মোৰ মুখখন খোল খালে, শিশিৰৰ ডাৱৰৰ দৰে, আৰু মোৰ হৃদয়খন ধাৰ্মিকতাৰ টৌৰ দৰে ঢালি গ'ল, আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ মোৰ প্ৰৱেশ শান্তিৰে হ'ল; আৰু তেওঁৰ চৰকাৰৰ আত্মাই মোক প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। হালেলুয়া। চলোমনৰ গীত ৩৬:৫-৮

যিহোৱা ক্ৰোধত লেহেমীয়া, আৰু মহাশক্তিশালী, আৰু দুষ্টক একেবাৰেই দোষমুক্ত নকৰে।
ঘূৰ্ণীবতাহ আৰু ধুমুহাত যিহোৱাৰ পথ আছে;
আৰু ডাৱৰবোৰ তেওঁৰ ভৰিৰ ধূলি। নহূম ১:৩

তেওঁৰ দিনত আকাশবোৰে আনন্দ কৰিব, আৰু পৃথিৱী আনন্দিত হ'ব, আৰু মেঘবোৰে আনন্দ কৰিব; আৰু যিহোৱাৰ জ্ঞান সাগৰৰ পানীৰ দৰে পৃথিৱীত ঢালি দিয়া হ'ব; আৰু প্ৰভুৰ সান্নিধ্যৰ মহিমাৰ স্বৰ্গদূতসকলে তেওঁৰ ওপৰত আনন্দিত হ'ব। লেবী ৫:১৮-২০ পদৰ নিয়ম